Μάρτα τη 27 Δεκεμβρίου 1908

Σεβαστή μου φίλη

Σας ευχαριστώ πολύ για το γράμμα σας, που μου έγραφε πόσο καλά είστε όλοι σας και μου λέγατε πως τα κάνετε. Εγώ είμαι μόνος στο σπίτι μου εδώ και 7 η 25 μέρες και κάνω τα πάντα: μαγειρεύω, δουλεύω, πλένω τα πιάτα μου και τα ρούχα μου, βάζω νερό να μη γεμίσω. Αν δε σας έγραφα όλα αυτά θα νομίζατε πως είμαι άρρωστος ή πως μου συμβαίνει κάτι κακό. Δε μου λείπει τίποτα, μόνο καμιά φορά θέλω κανένα πορτοκάλι ή μήλο, γιατί εδώ δεν έχουν καθόλου φρούτα, μόνο κάτι πορτοκάλια πικρά, που δεν τρώγονται καθόλου, και μερικά μήλα που κοστίζουν 25-35 δραχμές το κιλό. Τώρα που γράφω το γράμμα μου είναι μεσημέρι και κάνει πολύ κρύο, γιατί χιονίζει από χθες το βράδυ. Δυο τρία σπίτια μακριά (17) ο καημένος ο Μιχάλης έχει δουλειά, αλλά εγώ δεν πάω γιατί δεν έχει τίποτα να φάει. Μόλις τελειώσω το γράμμα μου θα πάω στο χωριό και θα πάρω κάτι να φάω. Μετά θα πάω στο σπίτι μου και θα διαβάσω λίγο, γιατί αύριο έχω εξέταση στα Μαθηματικά. Δεν ξέρω αν θα περάσω, γιατί δεν έχω διαβάσει καθόλου. Αλλά δεν πειράζει, θα δώσω και άλλη φορά. Τώρα που σας γράφω, σκέφτομαι πως θα ήταν καλά αν ήμουν κοντά σας, γιατί θα περνούσα πολύ καλά. Αλλά τι να κάνω, δεν μπορώ να κάνω τίποτα, γιατί δεν έχω λεφτά να πάω στο χωριό μου, γιατί τα χρειάζομαι για τα βιβλία μου και για τα τετράδια μου. Αν δεν τα αγοράσω δεν θα μπορώ να δουλεύω καθόλου. Τώρα θα πρέπει να τελειώσω το γράμμα μου, γιατί δεν έχω τι άλλο να σας γράψω. Σας φιλώ όλους σας και σας εύχομαι καλή χρονιά και καλά Χριστούγεννα.

Ο αδελφός σας

σώσαν πανὶς μέχρι σήμερον. Ὅλοι χρεωστοῦμε
χρήματα ἀπὸ τὸν κύρ Παρού γιὰ ἀνάγκες διαλύσεως
τοῦ νόου μου καὶ ἐπιστέλλω παρὰ πατρὸς ἐπι-
δίωξιν κατ' αὐτοῦ ἐπειδὴ χαίρει εἰς ὅλους, ἐνῶ πλέκει
συκοφαντίας καὶ τοὺς ἀδικεῖ ὅλους. Τὰ ἀφαιρεθέντα
μοῦ ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν χρήματα, καὶ ἐμοῦ ἀπόντος
ὡς ἐκ τῆς συνθέσεως, ἐδόθη ἐντολὴ νὰ ἐπιστραφοῦν
ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν. Τὸ χρέος τοῦ κ. Παναγιώτου
ἔχει σκεφθῆ ἀπὸ 45 μέχρι 49 ἑκατοντάδες τάλαντα
χάρι. ~~Τὸ~~ καὶ ἐπαναλαμβάνω τοὺς χαιρετισμούς
ἀνιψιοῦ καὶ ἀνεψιοῦ

Δούκα